

Arrestnummer	2012 / 3882
Repertoriumnummer	2012/ 10350
Datum van uitspraak	28 november 2012
Rolnummer	2011/AR/3413

U'trig'fte

Uitgereikt aan de	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
~<X(:~ ~ r'-bt<:√1,i! b.j iLl f(~ ~ &~l t..-JJ.,v{A...;t/r op7/1,(/1L Rechtsmiddelen	Op €	Op €

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Hof van beroep Antwerpen

3e kamer
burgerlijke zaken

Arrest

Niet te regist"reren

IY(?~ V05
VIJV

- 1 X, arbeider, geboren te Akasaray (Turkije) in 1970, wonende te 2060 Antwerpen, Boerhavestraat 252;
- 2 Y Y, geboren te Antwerpen op 29 oktober 1963, wonende te 2030 Antwerpen, Karel Candaelstraat 2 bus 318, beiden woonst kiezende bij Meester A. Acer en Meester Y. Challouk, advocaten te 2020 Antwerpen, Abdijstraat 234;

APPELLANTEN

beiden vertegenwoordigd door Meester A. Acer en Meester Y. Challouk, advocaten te 2020 Antwerpen, Abdijstraat 234; eerste appellant in persoon, bijgestaan door een talk, de heer C. Ozbek, geboren te Eskisehir op 25 oktober 1960;

tegen het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen van 18 oktober 2011;

tegen

DE PROCUREUR-GENERAAL BIJ HET HOF VAN BERGEI' TE ANTWERPEN, voor wie ter terechtzitting is verschenen, de heer Substituut-Procureur-generaal D. De Waele;

GEINTIMEERDE

1. Wat voorafgaat:

Bij het bestreden vonnis d.d. 18/10/2011 van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen werd op vordering van de Procureur des Konings te Antwerpen het huwelijk dat op 21 juni 2002 door de heer X X en mevrouw Y Y werd aangegaan te Gok<;e (Turkije) nietig verklaard als schijnhuwelijk, werd bevolen dat het beschikkend gedeelte van het vonnis zal overgeschreven worden in het bijgevoegd register der huwelijken, lopend jaar, van de Burgerlijke Stand van de stad Brussel, dat beide dubbels van de nationaliteitsakte nr. 482 van X X van het jaar 2006 van het register van nationaliteit van de Burgerlijke Stand van de stad Antwerpen, district Antwerpen moeten worden geschrapt uit de registers en als onbestaande moeten worden beschouwd en dat er in de rand van beide dubbels van voormelde nationaliteitsakten melding zal gemaakt worden van de doorhaling. X X en Y Y werden verwezen in de kosten van het geding.

Dit vonnis werd betekend op 16/11/2011 aan de heer X X en op 10/11/2011 aan mevrouw Y Y.

Hun hoger beroep werd ingesteld bij een naar vorm en termijn regelmatig verzoekschrift ingediend ter griffie van dit Hof op 9/12/2011 en is ontvankelijk; het strekt ertoe, bij hervorming van het bestreden vonnis, de vorderingen van de Procureur des Konings te Antwerpen onontvankelijk, minstens ongegrond te horen verklaren en hem te horen verwijzen in de kosten van beide instanties.

De Procureur-generaal bij dit Hof concludeert tot de ongegrondheid van het hoger beroep en de verwijzing van appellanten in de kosten van het geding.

De zaak werd ter terechtzitting d.d. 13/11/2012 van deze kamer van het Hof op tegenspraak behandeld in openbare zitting en in beraad genomen.

2. Beoordeling:

2.1 Het huwelijk dat appellanten hebben afgesloten te Gok<;e op 21 juni 2002 is manifest een schijnhuwelijk, nu zowel de heer X X als mevrouw Y Y nooit de intentie hebben gehad om een duurzame levensgemeenschap tussen hen tot stand te brengen, maar het instituut van het huwelijk hebben misbruikt om de heer X X, in strijd met de wettelijke bepalingen die de toegang tot en het verblijf in het Rijk van vreemdelingen regelen, een verblijfsrecht in België te bezorgen en het mogelijk te maken dat zijn eerste echtgenote en hun drie kinderen zich hier kunnen vestigen.

De man is in februari 2000 naar Europa gekomen en verbleef Illegaal in België en heeft zijn verblijfstoestand willen regulariseren door een huwelijk aan te gaan met een Belgische vrouw. In februari 2002 heeft hij volmacht gegeven om van zijn eerste vrouw in Turkije uit de echt te scheiden. In maart 2002 heeft hij in een café Y Y ontmoet en hij heeft haar na een maand, dus kort na de eerste kennismaking, ten huwelijk gevraagd. Circa twee maanden nadien zijn ze gehuwd in Turkije. Er is bijgevolg een snelle gang van zaken vast te stellen.

Mevrouw Y Y verkeerde toen in een sociaal zwakke positie, is invalide, leefde van een werkloosheidsuitkering, nam veel medicatie, ondermeer tegen stress, had in de periode 2000 -2007 een alcoholprobleem, dronk overmatig pintjes op *café* en had veel schulden voornamelijk bij een aantal banken.

Zij is meer dan zes jaar ouder dan de heer X X.

Beiden spraken elkaars taal niet en hadden ook geen andere gemeenschappelijke taal zodat zij aanvankelijk vaak beroep moesten doen op een tolk om met elkaar een gesprek te voeren. De zoon van mevrouw Y heeft zelfs bedenkingen bij de oprechtheid van het huwelijk in hoofde van de heer X. Er zijn ook geen gemeenschappelijke *foto/s* of sporen van een daadwerkelijk gemeenschappelijk leven tussen appellanten.

Na het huwelijk op 21 juni 2002 is de heer X X pas op 15/01/2003 naar België teruggekeerd in het kader van de gezinshereniging. In functie van zijn Belgische echtgenote diende hij op 25/02/2003 een aanvraag tot vestiging in. Vervolgens werd hij op 29/04/2003 in het bezit gesteld van een identiteitskaart voor vreemdeling. Beiden stonden sedert 25/02/2003 ingeschreven op hetzelfde domicilieadres. Door zijn huwelijk met een Belgische verkreeg de heer X X op 6/7/2006 de Belgische nationaliteit.

De heer X X bleef tijdens het huwelijk met Y niettemin wekelijks telefonische contacten onderhouden met zijn eerste vrouw in Turkije en met zijn kinderen en ging meermaals zonder mevrouw Y op vakantie bij zijn eerste vrouw en kinderen in Turkije, die hij daar dagelijks zag.

Appellanten hebben op 1/03/2007 een verzoekschrift ingediend tot echtscheiding met onderlinge toestemming. Hun echtscheiding werd uitgesproken op die grand bij vonnis d.d. 25/06/2007 van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen.

Korte tijd nadien is de heer X X opnieuw gehuwd met zijn eerste echtgenote die hem dan op grond van een visum gezinshereniging is komen vervoegen in België samen met hun drie kinderen.

Het schijnhuwelijk blijkt ook manifest uit de bewezen feiten vermeld in de inleidende dagvaarding d.d. 17/02/2011 en weergegeven in de dossiers AN.SCH.289-02 en 126-08 van de Procureur des Konings te Antwerpen, inzonderheid de processen-verbaal van de lokale recherche te Antwerpen AN.55.LB.;L60800/08 en AN.55.LB.9787/2010. Er kan te dezen niet besloten worden dat dit onderzoek op enige wijze het recht op privacy van appellanten zou hebben geschonden. Het gegeven dat het parket een onderzoek heeft gevoerd naar aanleiding van een klacht van de zus van mevrouw Y Y en de nietigverklaring van het betrokken huwelijk heeft gevorderd tien jaar na het aangaan ervan doen hieraan geen afbreuk.

Al die voorgaande elementen samen leveren voldoende bepaalde, gewichtige en overeenstemmende vermoedens op die niet worden tegengesproken door andere elementen en op grond waarvan zonder de minste twijfel tot het geveinsd karakter van het huwelijk moet besloten worden.

Er is geen grond om aan mevrouw Y Y het voordeel van het putatief huwelijk toe te staan, nu zij naar redelijkheid niet onwetend kan zijn geweest van het geveinsd karakter van haar huwelijk met de heer X X.

Het verweer van appellanten dat de Procureur des Konings na een eerdere seponering van een onderzoek naar een schijnhuwelijk, zou moeten aantonen dat er na die seponering nieuwe elementen aan het licht zijn gekomen faalt, nu het openbaar ministerie kan terugkomen op een reeds geseponerd dossier zonder dat daarvoor nieuwe elementen moeten worden aangevoerd.

De eerste rechter heeft dan ook terecht de vordering van de Procureur des Konings te Antwerpen tot nietigverklaring van het betrokken huwelijk als schijnhuwelijk gegrond verklaard, zoals voorzien bij artikel 146bis B.W. en de Belgische internationale en nationale openbare orde vereist.

2.2

In de overwegingen van de inleidende dagvaarding stelt de Procureur des Konings het volgende: *De nietigverklaring van het huwelijk impliceert dat het huwelijk geacht wordt nooit te hebben bestaan, en dat alle uit het huwelijk voortvloeiende gevolgen ex tunc ongedaan dienen te worden gemaakt. Aangezien de Belgische nationaliteit van eerste gedaagde rechtstreeks is gebaseerd op zijn huwelijk met tweede gedaagde, dient de nationaliteitsakte eveneens nietig verklaard te worden."*

In het beschikkend gedeelte van die dagvaarding leest men: *"Dat gezien eerste gedaagde de Belgische nationaliteit heeft verkregen op basis van het huwelijk, beide dubbels van de nationaliteitsakte nr. 482 van X X van het jaar 2006 van het register van nationaliteit van de burgerlijke stand van de stad Antwerpen, district Antwerpen, dienen te worden geschrapt uit de registers en als onbestaande dienen te worden beschouwd. Dat er in de rand van beide dubbels van voormelde nationaliteitsakten melding zal gemaakt worden van de doorhaling".*

Appellanten hebben voor de eerste rechter in conclusies hiertegen geen standpunt ingenomen en zich beperkt louter tot de betwisting van het bestaan van een schijnhuwelijk. Zij hebben bijgevolg over de nationaliteitskwestie geen verweer gevoerd en daarover geen middelen en argumenten ontwikkeld.

De eerste rechter heeft hierover enkel vastgesteld dat de vordering gegrond is en in het beschikkend gedeelte bevolen dat beide dubbels van de nationaliteitsakte nr. 482 van X X van het jaar 2006 van het register van nationaliteit van de Burgerlijke Stand van de stad Antwerpen, district Antwerpen moeten worden geschrapt uit de registers en als onbestaande moeten worden beschouwd en dat er in de rand van beide dubbels van voormelde nationaliteitsakten melding zal gemaakt worden van de doorhaling.

De eerste rechter heeft bijgevolg de vordering van de Procureur des Konings omtrent de nationaliteit van de heer X X gegrond verklaard, zonder daarbij in het bestreden vonnis de rechtsgrond en de motieven waarop die beslissing is gesteund te vermelden. Haar beslissing over de nationaliteitskwestie komt impliciet in het bestreden vonnis voor als een gevolgtrekking van de vaststelling dat het betrokken huwelijk een schijnhuwelijk is.

Appellanten' betogen dat daardoor artikel 149 van de Grondwet werd geschonden, naar luid waarvan elk vonnis met redenen is omkleed en vorderen op die grond de vernietiging van het bestreden vonnis wat de nationaliteitskwestie betreft.

De eerste rechter diende geen redenen van verwerping van verweer op te geven bij gebrek aan enig verweer (vorderingen/ grieven/ excepties) van appellanten over die kwestie.

Op de door appellanten vermeende schending van artikel 149 van de Grondwet dient bijgevolg niet verder te worden ingegaan.

2.3 Appellanten betogen voor het eerst in hoger beroep dat de eerste rechter niet bevoegd was om de heer X X vervallen te verklaren van de Belgische nationaliteit overeenkomstig artikel 23 van het Wetboek van Belgische Nationaliteit (wet 28 juni 1984, B.S. 12 juli 1984).

De vordering van de Procureur des Konings is geen vordering tot vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit op grond van artikel 23 WBN, zodat de door appellanten opgeworpen onbevoegdheid doelloos is.

De vervallenverklaring zoals bedoeld in art. 23 WBN werkt ex nunc terwijl de werking in casu ex tunc is (zie wat gezegd wordt onder randnr. 2.6).

2.4

Appellanten doen tevergeefs gelden dat de eerste rechter niet, heeft voldaan aan de bijzondere motiveringsplicht vervat in artikel 23 WBN, en vorderen de vernietiging van het bestreden vonnis wat de nationaliteit betreft.

De vordering van de Procureur des Konings is geen vordering tot vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit op grond van artikel 23, WBN, zodat de door appellanten opgeworpen schending van die bijzondere motiveringsplicht doelloos is.

De vervallenverklaring zoals bedoeld in art. 23 WBN werkt ex nunc terwijl de werking in casu ex tunc is (zie wat gezegd wordt onder randnr. 2.6).)

2.5

Appellanten doen tevergeefs gelden dat de vordering van de Procureur des Konings tot vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit op grond van artikel 23 § 9, in fine WBN verjaard is door het verloop van vijf jaar te rekenen vanaf de datum van het bekomen van de Belgische nationaliteit door de heer X X op 6/07/2006.

Die vordering is echter geen vordering waarop artikel 23 WBN van toepassing is, zodat deze exceptie van verjaring geen doel treft.

De vervallenverklaring zoals bedoeld in art. 23 WBN werkt ex nunc terwijl de werking in casu ex tunc is (zie wat gezegd wordt onder randnr. 2.6).

2.6 De nietigverklaring van het huwelijk dat tussen de heer X X en mevrouw Y Y op 21 juni 2002 werd aangegaan te Gok~e (Turkije) als schijnhuwelijk heeft terugwerkende kracht (werkt ex tunc), zodat in de Belgische rechtsorde dit huwelijk geacht wordt er nooit te zijn geweest en men daaraan ook geen rechtsgevolgen kan geven. Het huwelijk had voor de Belgische internationale en nationale openbare orde nooit mogen worden voltrokken en wordt beschouwd als nooit te zijn gebeurd. De heer X X is bijgevolg voor de Belgische rechtsorde nooit gehuwd geweest met een Belgische, zodat hij aan dat huwelijk geen recht kan ontlenen op het verkrijgen c.q. behoud van de Belgische nationaliteit.

Gelet op de nietigverklaring van het betrokken huwelijk als schijnhuwelijk wordt de heer X X, die door een verklaring overeenkomstig art. 16 WBN de Belgische nationaliteit verkregen heeft, geacht deze nationaliteit nooit gehad te hebben. Hierbij is niet relevant dat de nationaliteitsverkrijging geen gevolg van rechtswege is van het huwelijk (zie hierover ook G. BAETEMAN, Personen-en Gezinsrecht, deel 2, De staat van de personen in familie en gezin, Huwelijk, nr. 373, 1° pag. 284, Story-Scientia 1988; P. Senaeve, Compendium van het Personen-en Familierecht, p. 493 nr. 1407, AceD 2011).

De vordering van de Procureur des Konings bij het parket te Antwerpen strekt ertoe de uitvoering te horen bevelen van de rechtsgevolgen van de nietigverklaring van het betrokken huwelijk op de Belgische nationaliteit van de heer X X en werd dan ook terecht door de eerste rechter gegrond verklaard.

2.7

Appellanten dienen als de in het ongelijk gestelde partij te worden verwezen in de kosten van het geding in hoger beroep.

Beslissing Het Hof beslist bij arrest op tegenspraak. De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni

1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken. Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond. Bevestigt dienvolgens het bestreden vonnis. Laat de kosten van het geding in hoger beroep ten laste van appellanten.

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van 28 november 2012 door

- WETSELS Voorzitter
- VAN ROMPAY Raadsheer B.LUYTEN Raadsheer
- VAN DE VUVER Griffier

~ ~

O ~

N. VAN DE VUVER B.LUYTEN

M. VAN ROMPAY J. WETSELS